

Kleffe koppels

Hand-in-hand lopen, zoenen en knuffelen, al dat kleffe gedoe kan mij niet ver genoeg weg zijn. Je kan toch ook verkering hebben zonder al die kleffe poespas? Voor nu kan ik er nog mee leven, maar het moet ook niet veel langer gaan duren. Dat kan ik echt niet aan. Ik kan het steeds slechter aanzien... Hou nou toch eens op, ik ben er klaar mee!

Dit komt door mijn beste vriend. Hij heeft sinds kort een vriendin. Elke dag zie je ze constant hand-in-hand lopen. Elke dag probeer je ze weer te ontlopen, om het kleffe gedoe niet aan te hoeven zien. Toch weten ze het, op een of andere manier, toch steeds weer voor mekaar te krijgen om recht voor je gezicht te gaan staan zoenen. **kotsgeluid** Mensenlief hé, ik douw mijn tong toch ook niet recht voor jouw neus in iemands mond? Doe even normaal.

Ik ben onderhand ook wel eens klaar met het constante gezeik van hem, zoals: "Waar is mijn vriendin?" of "Ik ben zo terug, even met mijn vriendin praten." Dit laatste duurt vervolgens 25 minuten en dan is de pauze alweer voorbij. Wij, zijn vrienden, worden aan de kant gezet. We zijn niet meer van belang. We doen er niet meer toe. Misschien komt het fenomeen "Bro's before hoes" je bekend voor. Zo niet, wees héél erg blij. Je hebt dit gelukkig nog niet hoeven te gebruiken. Het betekent namelijk dat je vrienden ten alle tijden belangrijker moeten zijn dan je vriendin. Ik kan je één ding vertellen: dat gebeurt nooit.

Beloftes nakomen blijkt opeens ook een stuk lastiger dan normaal. Zo hadden wij eens, met nog een andere vriend, afgesproken te gaan schaatsen, totdat meneer met de 'o zo fantastische' mededeling kwam dat hij een 'date' had die dag. Een date met zijn (toen nog toekomstige) vriendin. "Zeg dat dan af, wij waren eerder," was onze eerste reactie. Maar nee, dat kon meneertje echt niet maken. Waarom hij ons schaatsuitje dan wel af kon zeggen? hoor ik je vragen. Nou, dat noem ik "relatiologica" oftewel, het slaat helemaal nergens op.

Jemig hé, wat een klef stel is dat; het knuffelen, kussen en superongemakkelijke aanraken van elkaars handen. **kotsgeluid** Zoals je merkt ben ik er zo langzamerhand klaar mee en zou ik wel kunnen kotsen. Ze hebben nu pas één maand, maar het voelt alsof ze al jaren getrouwd zijn. Een maand kan ik hier nog wel mee leven, maar een heel leven lang wordt mijn ondergang. Och, als ze nou maar niet trouwen...

Alles hierboven is natuurlijk sterk overdreven. Ik gun mijn vriend zijn geluk. Eigenlijk ben ik gewoon héél erg jaloers...

Justin de Bruin

A5A